

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

TÉMA: venkovní mobiliář kolekce (lavička, odpadkový koš, stojan na kola)

Student : Klára Janypková

Městský mobiliář , potažmo venkovní mobiliář je v současnosti s rozmachem tzv. „smart citis“ tématem, které je velmi živé. Souvisí rovněž s revitalizací většiny měst v našem státě, kdy radní ani projektanti nechtějí udělat chybu, neboť se u těchto projektů vedle jejich finanční náročnosti počítá s dlouholetou životností .

I přes jisté trendy, které jsou podporovány současnými technologiemi a v návaznosti na potřeby „moderního člověka“, zůstávají základní nároky a potřeby člověka v 21.století podobné jako třeba ve v 19.století. Výrazněji se mění spíše prostředí , materiály a vkus.

Na tyto podněty reaguje i Klářina práce, která si neklade za cíl vytvořit další „trendy“ sedačku, která vám nabídne pohodlí kanceláře v parku, kam si máte jít odpočinout a vnímat spíše okolí, než display vašeho tabletu. Klára si pro svůj úkol zvolila zpracování klasického tématu a to setu, který patří k základní obslužnosti v místech, kde prostor pro odpočinek / úlevu, odložení kola, odpadků očekáváte a kam patří. Jsou to dnes stejně parky, jako rušné ulice lemované stromy“ vialle“, kde jsou dostatečně široké pro umístění takového mobiliáře. S jeho aplikovatelností souvisí i jakási tvarová univerzalita – jednoduchost. – elementárnost. Stejně tomu tak je v náročnosti na údržbu, odolnost a výrobu, která je v případě této práce od prvních okamžiků konfrontována s realitou, neboť vznikala za součinnosti s vývojovým oddělení firmy Meva, která se ve své široké paletě výrobků zabývá rovněž výrobou městských mobiliářů a k jejich realizaci používá pro svou výrobu charakteristické technologie. Těmito všemi faktory byla výše zmíněná práce ovlivněna a tvářena. Navíc, jako soudobého prvku, odrážejícího zodpovědný přístup k životnímu prostředí Klára využila netradičně recyklovaných plastových plotovek Traplast firmy Transform, místo klasických dřevěných latí. Touto inovací v podstatě zabila dvě mouchy jednou ranou. Vyřešila problém s nasákavostí přírodního materiálu, prodloužila životnost lavice(jak její kovové konstrukce, tak samotných latí) K tomu se přidává podobá pozitivní vlastnost jako u dřeva a tou je funkce tepelného izolantu zajišťující komfortní sezení jak v chladu, tak v parném létě, ale na rozdíl od dřeva bezúdržbovost co se týká opakujících se povrchových úprav. Neopomenutelným efektem, ke kterému Klára sama dospěla, bylo odhalení vnitřní skladby plastového profilu latě, který odhalil zajímavou barevnou strukturu na venek homogenně působící šedé nevýrazné hmoty. Tento prvek působí moderně a neotřele.

Pro samotné zpracování práce a její průběh je charakteristické jedno slovo a tím slovem je profesionalita. Od systematického a kontinuálního průběhu práce, které začalo důkladnou rešerší a její analýzou, přes příkladnou spolupráci s firmami),u kterých poznala a pochopila jejich výrobní možnosti)a které se podílely na realizaci a tedy i na vzniku výsledného souboru , až po špičkové zpracování portfolia jak po stránce vizuální, tak obsahové.

Práce po tvarové stránce vychází ze základních elementárních geometrických těles kvádrů a válců a jejich řezů. Tato jednoduchost tvarová umožňuje snazší integraci jak do jednoduchého, tak do tvarově náročného prostředí. Vhodnost kombinace materiálu kov/plast umožňuje jak barevnou obměnu, či přizpůsobení danému prostředí. Zpracování současnými běžnými technologiemi jako je

plasma, či laser umožňuje snadnou individualizaci v podobě vypalovaného rastru, jejichž škálu ve své práci Klára rovněž uvádí.

Práce po všech stránkách splňuje vytýčené zadání a v několika zmíněných bodech jej i přesahuje. Z mé strany k práci nemám výtku. Modely vznikly v reálném měřítku i materiálu a jsou tedy plně funkční.

Z výše zmíněných vyjmenovaných důvodů hodnotím práci jako excelentní a proto hodnotím známkou „A“ .

Vedoucí bakalářské práce:

MgA. Jan Jaroš

V Praze 17.6.2018